



De eerste jaren van het Verbond van Tuinaannemers

© VLAAMSE TUINAANNEEMER

In het vorig nummer brachten we een overzicht van de ontstaansgeschiedenis van het Verbond van Tuinaannemers tot 1994. Nu geven we een overzicht van de werking van 1994 tot 1999, waarin het Verbond verdere invulling gaf aan zijn werking.

Jan Vancayzeele, consulent tuinaanleg

Brainstormen voor promotie

De 'Permanente Werkgroep Niet Eetbare Tuinbouwproducten' (de huidige Sectorgroep NET-VLAM) werd op 31 mei 1994 geïnstalleerd met AVBS-secretaris Patrick Dieleman als voorzitter en Marc Roegiers als vertegenwoordiger vanuit het Verbond van Tuinaannemers. In het Verbond van Tuinaannemers werd gebrainstormd over mogelijke acties en budgettering voor een generieke campagne voor de promotie van de tuinaannemer. Hieruit volgden heel wat promotieacties op tuinbeurzen, TV- en radiospots ... Er werd toen ook sterk ingezet op toontuinen om het professionele karakter van de sector te demonstreren.

Drastische vermindering papierwinkel

Tijdens een feestvergadering van het Verbond van Tuinaannemers Oost-

Vlaanderen blikte voorzitter Marc Roegiers terug op 1994. Er werd toen op een ludieke manier gepleit voor een drastische vermindering van de papierwinkel. De administratieve lasten wogen toen al zwaar door en de steeds wijzigende wetgeving vormde steeds meer een probleem op het terrein. Er werd toen ook geijverd voor de invoer van een vestigingswet om het zwartwerk de wind uit de zeilen te nemen. Voornamelijk bij onderhoudswerk zou dit in het nadeel van de professionele tuinaannemer spelen.

Syndicale werking in de verf

Vanaf 15 augustus 1995 verschijnt het AVBS-vakblad met als nieuwe naam 'Verbondsnieuws voor de Belgische Sierteelt en Groenvoorziening', op vraag van Sint-Fiacre. De vergadering van het Verbond van Tuinaannemers stelde voor om meer energie te steken in de ledenwerving. De syndicale

werking werd in de verf gezet om de promotie van het lidmaatschap tuinaanleg te ondersteunen. Hierbij kwamen toen aan bod: erkenning voor vakmanschap en kwaliteit, promotieclip op regionale televisie, realisatie van een 'infomap' voor tuinaannemers en een reglementering van het beroep van tuinaannemer om de concurrentie vanuit de nevenberoepssector een halt toe te roepen. De invoering van een vestigingswet stuitte op politieke weerstand. Zowel Europa als ons land verwezen hierbij naar meer vrij verkeer van goederen en diensten en het vrije initiatief.

Nieuwe afdeling

In juni 1996 werd de werking van het 'Verbond van Tuinaannemers' uitgebreid. Anne-Mie Wuyts berichtte tijdens de bestuursvergadering over de werking van de nieuwe afdeling voor de provincies Brabant en

Limburg. Deze versterking was gewenst om zich te laten gelden in de sector, werd toen gesteld. Het aantal leden van diverse verenigingen woog volgens het bestuur zwaar door bij de verdeling van de mandaten in het 'Paritair Comité Tuinbouw' (annex Sociaal Fonds voor Parken en Tuinen) en in de 'Permanente Werkgroep Niet Eetbare Tuinbouwproducten' (PWNET) van VLAM.

Eind 1995 kondigde Rit Van Geel, medewerker van het toenmalige 'Groenmagazine', aan dat ze een wedstrijd voor tuinaannemers wilde inrichten. Het bestuur was meteen enthousiast over dit initiatief en zag veel potentieel voor de promotie van het vakmanschap van de tuinaannemer.

Verlaging btw-tarief

Op 22 februari 1997 vierde het Verbond van Tuinaannemers Oost-Vlaanderen of kortweg Tuinaannemers Oost-Vlaanderen haar 25-jarig bestaan in aanwezigheid van toenmalige Boerenbond-voorzitter Noël Devisch. Het syndicale speerpunt bij uitstek was toen een nieuwe vestigingswet die de nadruk diende te leggen op de kwaliteit van de onderneming en van het afgewerkte product of dienst. 30% van de faillissementen was volgens een toenmalige studie te wijten aan onvakkundig beheer. Naast de vestigingsweg had Marc Roegiers het ook over de vestiging van de bedrijven zelf. In het structuurplan was voor de vestiging van tuinaanlegbedrijven toen geen plaats voorzien. Tuinaannemers werden verwezen naar 'dure' industriezones. De verlaging van het btw-tarief voor planten door tuinaannemers was toen al een syndicaal strijdpunt.

De wedstrijd 'Vlaamse Tuinaannemer van 1997' was meteen een schot in de roos. Het bestuur evalueerde deze wedstrijd in het najaar als zeer positief. Er werd toen gesteld te zorgen voor een blijvend medezeggenschap van de sector in het opzet van deze wedstrijd.

Paul Vandeputte wordt dat jaar bij unanimité aanvaard naast Marc Roegiers als tweede vertegenwoordiger van de sector tuinaanleg in het



◀ Marc Roegiers wees in 1994 al op de toenemende administratieve last.

Op 31 mei 1994 werd de Permanente Werkgroep NET geïnstalleerd, met vertegenwoordiging van het Verbond van Tuinaannemers.



◀ Vlnr. voorzitters Yvan De Wulf, Frans Vandenberghe, Minister van Justitie Stefaan De Clerck, Roland De Schepper en Marc Roegiers in gesprek.

presidium van AVBS. Hij was voorzitter van de 'Koninklijke Hofbouwmaatschappij Sint-Fiacre', ondervoorzitter van het 'Verbond van Tuinaannemers' en vertegenwoordiger van Sint-Fiacre in het 'Overlegcomité Tuinaanleg'. Via gerichte uitwisseling tussen de gilden kon de kwaliteit van activiteiten en vergaderingen aanzienlijk verhoogd worden.

Peroneel aantrekken en houden

Bij Webos had het bestuur in het voorjaar beslist om de werking van de boomtelers en de tuinaannemers te splitsen. Men bleef werken onder één naam, maar met twee besturen. De heer Willaert was voorzitter van beide groepen. "Er wordt op die manier één

jaar op proef gewerkt", zo werd gesteld.

De problematiek van het vinden van 'goed' personeel werd in 1998 voor het eerst besproken door het bestuur. De reden was de evolutie van het beroep waarbij de werken steeds technischer werden. Personeelsbeleid had volgens de vergadering twee aspecten, namelijk ten eerste personeel aantrekken en ten tweede personeel houden.

In verband met de vestigingswet verwachtte het bestuur dat de nieuwe vestigingswetgeving vanaf 1 januari 1999 in voege zou treden. Op dat moment zou de kennis van bedrijfsbeheer kunnen opgelegd worden aan ieder startend bedrijf. ■